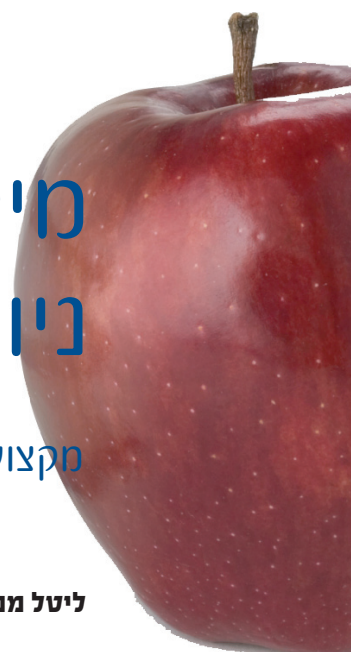

מיליונים ראו תפוחים נופלים ורק ניוטון שאל "למה"?

מקצוענות ארגונית והצטיינות אישית, כדרך חיים בקבוצת One1

ליטל מנור, PMO ראשי one1

תפישת המקצוענות

"ההבדל בין חובבן למקצוען הוא שחובבן יתאמן עד שהוא יצליח. מקצוען יתאמן עד שהוא לא יוכל יותר לטעות" (נילי אנדרוז)

אינסטינקטיבית, כלנו יודעים לומר שמייקל ג'ורדן הוא מקצוען. לאנס ארמסטרונג, סטיב ג'ובס, סטנלי פישר ועוד רבים יעלו באופן שכיח כתשובות. במקרה או לא, אלו אנשים מפורסמים שהמוניטין המקצועי שלהם מבוסס על מקצוענות חסרת פשרות. המקצוען לא חייב כמובן להיות מפורסם, מקצוענים נמצאים סביבנו בכל תחומי החיים שלנו. בדומה לאינדיבידואלים, גם ארגון יכול להיתפש כמקצוען בתחומו. תפישת המקצוענות של ארגון תתבסס על שני רכיבים: עובדיו יתפשו כמקצוענים והארגון עצמו, בהתנהלותו ומכלול ערכיו ופעולותיו גם הוא ייתפש כמקצוען.

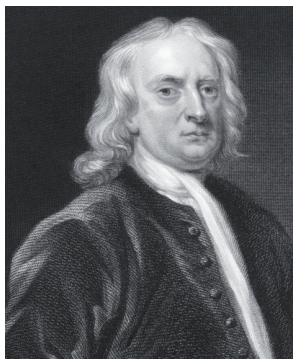
רגע לפני שאנו צוללים למחוזות המקצוענות, יש לעשות אבחנה בין מושגי ה"מקצועיות" "מקצוענות", "מציאות". נשמע דומה, ומאוד קרוב, אך המשמעויות שונות. מקצועי הוא כל אינדיבידואל, או ארגון, שעומד בסטנדרטים מקצועיים מסוימים. כלומר, הוא לא דווקא הטוב בתחומו אבל הוא יודע לבצע את העבודה בצורה טובה מאוד. כשאנחנו אומרים על מישהו שהוא מקצוען אנחנו מתכוונים לומר שהוא מצטיין בעשיית העבודה יותר מאחרים, שגם הם מקצועיים. הוא ה-Top of art, הראש לאריות.

מציאות היא התהליך - החתירה הבלתי פוסקת למקצוענות, זוהי חוסר היכולת לנוח על זרי הדפנה כי משמעה הוא התהליך בלתי פוסק.

אבל למה צריך להיות מקצוענים?

"אם אינכם נותנים לעולם את המיטב שבכם, אז לאיזה עולם אתם שומרים זאת?" (קנת' מור)

אולי מספיק להיות מצוינים? אולי אפשר להסתפק בעבודה מצוינת, במקרה הטוב, או חובבנית במקרה הפחות טוב, ולא לרוץ כל הזמן אחר המקצוענות? זאת שאלה נכונה, אך אינה רלוונטית לתחום עיסוקנו. כולנו קוראים את כותרות העיתונים, אלו הכלכליות ואלו הסוקרות את שוק ה-IT. בעולם הדינאמי והתחרותי (גלובליזציה, שווקים חדשים, התפתחות בקצב מטאורי של טכנולוגיות, פתרונות מוצרים) תו האיכות והמוניטין שלנו הופכים להיות משמעותיים יותר ויותר. שמנו הטוב הוא שהולך לפנינו, וככל שנקפיד על טיפוח המקצוענות כך נצליח. ככל שנדע להוכיח שאנו מומחים בעלי גישה מקצוענית נזכה ביתרון מובהק על פני האחרים, הן כארגון, והן כאינדיבידואלים. אבל אולי יש חסרונות בלהיות מקצוען? על פניו יש סתירה בעצם השאלה, כי איזה חסרון כבר יכול להיות בלרצות להיות הטוב ביותר ולהיות מקצוען? מכיוון שמדובר בתהליך שאינו נגמר, עבודה יומית של שיפור ורצון לשיפור, יש להפעיל מידה לא מבוטלת של הגיון בריא (common sense) בייחוד בהשקעת הזמן הנדרשת, ובכלל

איזק ניוטון

בניצולת המשאבים. למעשה, מקצוען צריך לדעת היכן עובר הגבול בין עבודה מקצוענית ל-"Over kill", וזה כבר לא פשוט. יש להיזהר מלהישאב ל"יותר מדי", כלומר יש לבחון את ה-Trade off בין הדלתא הנדרשת כדי להביא את הפעולה לרמת "מושלמות", לניצולת המשאבים בגין ביצוע השיפור, ולמצוא את נקודת האיזון (Equilibrium). כמובן שאם חרגנו מהאילוץ הנתונים (זמן, תקציב, משאבים ומשאבי הלקוח וכו') יתכן והחטאנו את המטרה.

על כך אמרו חכמים (או לקוח מסוים חביב שלנו) - אויבו המר של הטוב ביותר הוא המצוין.

למה המקצוענות צריכה להיות דרך חיים?

"אני לא יכול להפסיק לעבוד קשה. כל יום אני מרגיש שאני צריך להשתפר" (מייקל ג'ורדן)

ניוטון אכן חזה בתופעה שלא נעלמה מעיניו של אף אחד. אבל הוא היחיד (לפחות לפי ההיסטוריה) שעצר, שאל, חקר והצליח לתאר תופעה קיימת, כך שתהווה בסיס איתן להתפתחות הפיזיקה הקלאסית והמודרנית.

גם תומס אלווה אדיסון, שחיינו היו יכולים להיות הרבה יותר חשוכים, פשוטו כמשמעו ללא תגליתו, ערך עשרות ניסיונות בלתי מוצלחים עד שמצא את הדרך. שערנו בנפשכם מה אמרו לו החברה בפאב, אבל הוא המשיך, חקר ופתח המצאות רבות.

גם דוגמאות לארגונים מקצוענים קיימות בשפע. מספיק להסתכל על התעקשותה של Apple בפיתוח ויצור המחשב האישי, פיתוח שאגב נדחה על ידי חברת IBM בתואנה כי אין למוצר שכזה מקום בעולם ("בעולם יש מקום לחמישה מחשבים לכל היותר") ומדובר בכישלון ידוע מראש. על תפישתה של Apple כחברה מקצוענית מאז ועד היום אין יוכח.

מקצוענות אינה פעולה אחת ויחידה, מוצלחת וזוהרת ככל שתהיה. המקצוענות היא הוויה, רצף פעולות מתמשכות תוך חתירה בלתי פוסקת. מקצוענות היא דרך חיים.

מה יגרום לנו להיתפש כארגון מקצוען?

"להיות מי שאנחנו, ולהיעשות מי שאנחנו מסוגלים להיעשות - זוהי מטרתם היחידה של החיים" (ברוך שפינוזה)

פרמטרים רבים מגדירים את המקצוען, חלקם משתנים לפי שטחי הפעולה - בין החיים האישיים לחיים המקצועיים, ותלויים גם בעולמות התוכן המקצועי השונים (למשל, בין עולם הרפואה לעולם